

PROP DE VOSALTRES

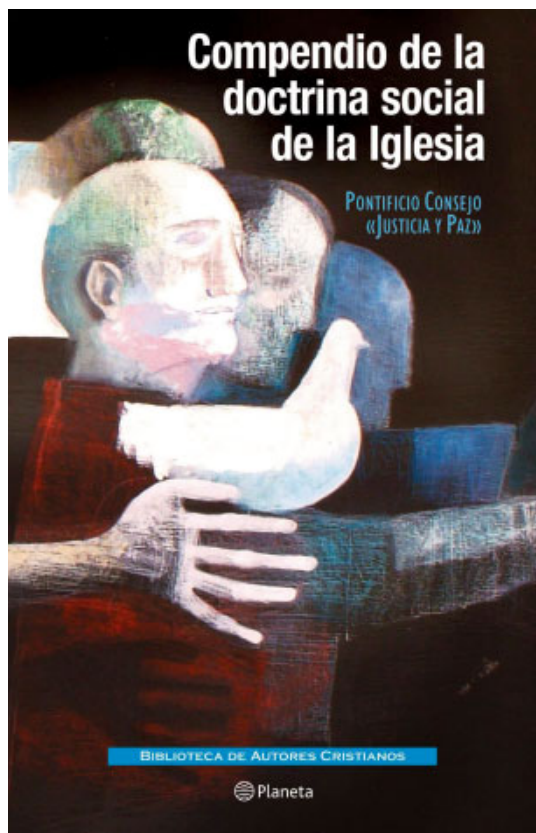
La doctrina social de l'Església

Algunes opinions dolen als responsables de la nostra Església. Hi ha afirmacions que, segurament per ignorància, amaguen una gran injustícia. Hi ha discursos, repetits en successius moments de la història, que produeixen allunyament i incomprensió. Em refereixo en aquest cas a l'ensenyament de l'Església sobre les anomenades qüestions socials.

Em preocupa la reiteració d'alguns comentaristes quan insisteixen que l'Església no ha escrit o no ha actuat amb contundència davant els canvis produïts pel nostre món durant els dos últims segles. Que ha persistit gairebé silent i no ha promogut la resposta adequada davant la transformació social. Com si no li interessés aquesta qüestió que afecta, i ha fet sofrir, a tanta gent en el nostre entorn. I això, em sembla, és profundament injust i producte del desconeixement o del desinterès.

Aquesta pàgina setmanal em permet recordar algunes dades sobre aquesta qüestió. I, per descomptat, oferir als catòlics algun criteri d'actuació. També per a molts altres lectors que busquen informació sobre la conducta i la implicació dels cristians en aquests àmbits. És una preocupació personal després d'algunes lectures de les últimes setmanes. Qualsevol podria trobar obres publicades recentment que aborden aquesta qüestió.

Buscant aconsellar un bon resum, diferents autors m'han portat a una obra que el Pontifici Consell «Justícia i Pau» va publicar l'any 2005 i que va titular *Compendi de la doctrina social de l'Església* (BAC/Planeta). Són 300 pàgines de contingut i 120 d'índexs. Sembla una mi-

ca extens però, tenint en compte tota la documentació existent, és un perfecte sumari de les conviccions que els cristians hem de saber, aplicar a la nostra vida i ensenyar als qui s'interessin per la paraula de l'Església al món d'avui.

Aquesta obra conté una introducció (Un humanisme integral i solidari) i tretze capítols amb els següents títols: El disseny d'amor de Déu per a la humanitat; Missió de l'Església i

doctrina social; La persona humana i els seus drets; Els principis de la doctrina social de l'Església; La família, cèl·lula vital de la societat; El treball humà; La vida econòmica; La comunitat política; La comunitat internacional; Salvaguardar el medi ambient; La promoció de la pau; Doctrina social i acció eclesial. Acaba amb una conclusió (Cap a una civilització de l'amor).

Observeu que sorgeixen els grans temes que afecten a l'ésser humà, la seva dignitat i origen, i a les seves relacions amb els altres, amb la societat i amb l'univers. De cada tema es descriu la seva naturalesa, les conveniències i dificultats en la seva aplicació, els seus fonaments en la Paraula de Déu i en el Magisteri, una anàlisi de la situació i unes perspectives de futur. D'aquí es dedueixen també uns criteris d'actuació per a cada individu i cada grup social, tenint sempre present el nucli essencial de les paraules del Senyor: tots som fills de Déu, germans seus i de tots els homes i com a tals han d'actuar tots els cristians. La justícia, la misericòrdia, l'amor i el perdó són les actituds bàsiques per complir les exigències evangèliques.

Faria falta recordar també els últims documents del papa Benet (*Déu és amor*) i del papa Francesc (*L'alegria de l'Evangeli* i *Laudato si'*). Són molt alligonadors i completen alguns aspectes assenyalats abans, precisament ara en què tanta gent es mostra com a defensora indiscutible de la justícia, del medi ambient i del benestar. Per als cristians no hauria de suposar novetat.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

Taller d'interioritat del Centre d'Orientació Familiar

Mònica Cabezu-lo impartirà el proper divendres dia 26 de febrer, de dos quarts de sis a dos quarts de nou del vespre, un taller d'interioritat a l'Acadèmia Mariana. El Centre d'Orientació Familiar (COF) organitza

aquesta activitat titulada «Desconnecta't per connectar-te». Seran unes sessions pràctiques dirigides a voluntaris del COF, pares, educadors, formadors, animadors de comunitat, catequistes, agents de pastoral, persones de l'àmbit socio-sanitari, grups d'acompanyament al dol o totes aquelles persones interessades. Les places són limitades i les inscripcions s'han de fer a cofleida5@gmail.com. El cost del taller és de 10 euros que es pagaran abans de començar.

El COF és una fundació que pertany a l'Església catòlica de Lleida i que té per objectiu acollir, orientar i acompanyar el patiment de les famílies i els seus membres.

En concret, ofereix assessorament, acollida i orientació a joves i famílies en situació de crisi, suport a dones amb embaràs no desitjat i acompanyament espiritual.

Per a més informació podeu consultar: www.coflleida.tk.

Les esglésies cristianes de Lleida pregunten per demanar la unitat dels cristians

Des de fa anys, les esglésies cristianes de Lleida fan una pregària ecumènica dins la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians.

Enguany ha tingut lloc a la parròquia catòlica del Santíssim Salvador de Lleida, el dimarts 19 de gener. Hi han participat unes 200 persones de l'Església de la Bíblia Oberta, l'Església Ortodoxa, l'Església Baptista, l'Església Cristiana Evangèlica Ebenezer, l'Església Adventista del 7è Dia i l'Església Catòlica. L'acte ha començat amb la benvinguda per part de Mn. Joan Jové, rector de la parròquia que acollia. Tot seguit, el pastor Ferran Jové, de l'Església de la

Bíblia Oberta, ha situat aquesta pregària dins la Setmana de la Unitat dels Cristians.

Cants, pregàries, lloances, lectures i reflexió han girat entorn de la unitat, com no podia ser d'una altra manera, posant l'accent en el lema d'enguany: «Cridats a proclamar les gestes del Senyor (1Pe 2,9)». En aquest sentit, Mn. Ramon Prat ha ressaltat que les gestes del Senyor són l'amor total de Nostre Senyor Jesucrist i la força de l'Esperit. Mn. Ramon Prat representava el bisbe Salvador, absent de Lleida en aquell moment. La pregària finalitzà amb un signe d'unitat, agafant-se les mans durant el cant del Parenostre, i amb

la invitació perquè cada cristià doni testimoni de ser deixeble de Crist i viure com a tal, així es caminarà

agermanats per tal que tots els cristians siguin u.

Conxita López Torres

Maria Casbas Cajal, 50 anys de vida franciscana

El dia 24 de gener, a les dotze de migdia durant la celebració de l'Eucaristia, tingué lloc en el Santuari de Sant Antoni de Pàdua

dels freres de Lleida, l'acció de gràcies per tot un mig segle de vida franciscana de la Germana Terciària Franciscana Seglar Na Maria Casbas Cajal. Va ser tota una sorpresa per a ella, que va renovar el seu compromís de vida en l'Orde i afirmà que franciscana volia morir perquè franciscana havia intentat viure tota la vida. Hi assistiren la seva família i altres germans franciscans seglars vinguts d'arreu de Catalunya, així com la ministra de la Tercera Orde de la zona. A l'acabar i com a benedicció final li fou lliurada la benedicció de fra Francesc a fra Lleó firmada i segellada per Fr. Mike Anthony Perry, ministre general de l'Orde de Frares Menors (Franciscans).

El bisbe Salvador visita el col·legi Mater Salvatoris

El bisbe Salvador va visitar, el dijous 21 de gener, les instal·lacions del col·legi Mater Salvatoris de Lleida i va poder saludar a l'alumnat de les diferents etapes i

també al personal docent i a les monges de la congregació de la Companyia del Salvador.

La visita va començar a les 10 de matí i el bisbe Salvador va compaginar una reunió amb les germanes de la comunitat i la visita a les instal·lacions.

Va compartir una estona de pati amb els més petits i amb alumnes de cicle inicial. Després també va passar per algunes aules.

Des d'aquest centre educatiu van demanar que Mons. Salvador Giménez els visités. D'aquesta manera, el Sr. Bisbe coneix «in situ» les diferents escoles cristianes de la diòcesi i pot conversar amb el professorat i l'alumnat.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Després d'haver reflexionat sobre el valor de la festa, avui ens centrarem en l'element complementari, que és el treball. Ambdós són part del disseny creador de Déu: la festa i el treball.

El treball, es diu sovint, és necessari per a mantenir la família, per a criar els fills, per a assegurar als membres de casa una vida digna. I de fet el treball, en els seus milers de formes, a partir de les obligacions domèstiques, té cura també del bé comú. I on s'aprèn aquest estil de vida laboriosa? En primer lloc s'aprèn a la família. La família educa en el treball amb l'exemple dels pares: el pare i la ma-

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Treball

re que treballen per al bé de la família i de la societat.

A l'Evangeli, la santa Família de Natzaret és presentada com una família de treballadors, i Jesús mateix és anomenat «el fill del fuster» (Mt 13,55) o fins i tot «el fuster» (Mc 6,3).

Treballar —ho repeteixo, de mil maneres— és propi de la persona humana. Expressa la seva dignitat d'ha-

ver estat creada a imatge de Déu. Per això es diu que el treball és sagrat. I per això la gestió de l'ocupació és una gran responsabilitat humana i social, que no pot ser deixada a mans d'uns pocs o descarregada sobre un «mercat» divinitzat. El treball és sagrat, el treball dóna dignitat a una família. Hem de pregar perquè no manqui el treball dins les famílies.

En el Llibre del Gènesi, el tema de la terra com un jardí, encomanat a la cura i al treball de l'home (2,8.15), s'anticipa en un passatge molt commovedor: «Quan el Senyor-Déu va fer la terra i el cel no hi havia cap matoll ni havia nascut l'herba, perquè el Senyor-Déu encara no havia fet ploure, ni existia cap home que pogués conrear els camps» (2,4b-6a).

No és romanticisme, és revelació de Déu; i nosaltres tenim la responsabilitat de comprendre-la i assimilar-la fins al fons.

(Dimecres, 19 d'agost de 2015.)

Lleida, Alcarràs i Sarroca, fidels a la festivitat de Sant Antoni Abat

Diverses poblacions de la diòcesi de Lleida, entre elles la capital, Alcarràs o Sarroca de Lleida, van celebrar el diumenge 17 de gener la festivitat de Sant Antoni Abat. El bisbe Salvador va beneir els animals, les carrosses i els panets, abans de començar els Tres Tombs a Lleida.

La jornada va començar de bon matí amb un esmorzar a l'esplanada de l'antiga cooperativa Els Pagesos. L'eucaristia va ser presidida pel bisbe Salvador amb l'assistència de diverses autoritats, entre elles l'alcalde de Lleida, Àngel Ros, i el prior de

la congregació de la Sang, Àngel Simó.

A la sortida del temple va ser el torn de la benedicció de les mascotes i dels carros i carrosses que van participar als Tres Tombs fins a la Creu del Terme a la plaça Pau Casals.

Després es va celebrar un dinar de germanor, un concert, un ball i el lliurament dels premis del concurs.

Alcarràs és una altra de les poblacions que va celebrar aquesta festivitat. Mn. Enrique Galvis va beneir els animals a la plaça de l'Església en un acte que va comptar amb la col·laboració de l'associació d'A-

mics del Cavall i de la parròquia de la vila.

Sarroca de Lleida també va celebrar una gran diada en honor a Sant Antoni dins del seu programa de la Festa Major. Els actes van començar amb el repic de campanes i tot seguit es va celebrar la missa en honor aquest sant, amb la veneració de la relíquia i les ofrenes a l'entorn de Jesús ressuscitat per part dels representants del municipi. Després es va fer la processó pels carrers i per finalitzar l'acte litúrgic, representants de l'associació de dones van vendre les coques que havien estat beneïdes.

Festa de Sant Antoni a Lleida

Festa de Sant Antoni a Alcarràs

Festa de Sant Antoni a Lleida

Festa de Sant Antoni a Sarroca

REFLEXIONS

No ploreu pels cristians

Fa pocs dies, el monestir cristià més antic de l'Iraq va ser destruït pels fanàtics. El monestir de Sant Elies estava situat en un turó prop de Mossul. Fundat l'any 595 pel monjo assiri Mar Elia, durant 1.400 anys ha estat un lloc de pregària. Ja havia estat destruït una vegada, l'any 1743; i els monjos, assassinats. Reconstruït, ara torna a ser una ruïna desolada. Ningú, al nostre país, se n'ha escandalitzat. Mesos abans dels atemptats a París, els gihadistes havien matat 147 estudiants cristians a la universitat de Garissa, a Kènia. Ningú entre nosaltres no en sap res. No sé si en alguna de les nostres esglésies s'ha pregat pel repòs de la seva ànima.

Un dels valors de la política internacional del papa Francesc és aportar sentit de pau i de respecte escrupolós pels musulmans, en un context en què estaria justificat, per defensar la vida, propugnar la resposta militar a Síria. Però més enllà d'aquest capteniment tan prudent i radicalment cristià, hi ha en el nostre entorn una gran indiferència per les matances de cristians. Desapareixen del territori on encara es parla la llengua de Jesús. Als llocs on van formar-se les primeres comunitats, no n'hi quedarà cap. Però Europa calla. Catalunya calla. Em pregunto per què i arribo a aquesta conclusió. Si la nostra societat considera un mal l'herència cristiana i valora com un guany que una gran part de la població en prescindixi, per què ha de preocupar que a Orient el cristianisme sigui extirpat per força?

Antoni Puigverd

AGENDA

► Diumenge, 14 de febrer:

- 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe. Catedral.
- 18.45 h, Rosari de Torxes i Eucaristia. Organitzat per l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes. Catedral.

► Dimecres, 17 de febrer:

- 20.10 h, Dimecres Bíblics. Capella del Santíssim. Parròquia de Sant Martí, amb Mn. Antonio Agelet.

► Diumenge, 21 de febrer:

- 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe. Catedral.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

15. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25, 31-46]. Sant Faustí i santa Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, verge; sant Claudi de La Colombière (†1682), prev. jesuïta; St. Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustinià; sant Porfiri, mr. (309) a l'Àsia Menor; beat Josep Allamano, prev.; sant Pere de Castelnau, monjo cistercenc i mr.; beat Nicolau Pàglia, prev.

17. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Aleix Fal-

coneri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM). Sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. ■ Dijous [Est 14,1.3-5.12-14 / Salm 137 / Mt 7,7-12]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; beat Joan de Fièsole (fra Angèlic), prevere dominicà, pintor; santa Bernardetta Soubirous (†1879), verge, vident de Lourdes; beat Francesc Regis Clet, prevere paül i màrtir; sant Teotonio, bisbe.

19. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità; beat Àlvar de Còrdo-

va, prev. dominicà; sant Jordi, monjo; beata Elisabet Picenardi, vg. servita.

20. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. v), bisbe; santa Amada, rel.; beat Maurici Proeta, agustinià, de Castelló d'Empúries. Beats Francesc i Jacinta Marto (Fàtima).

21. ■ Diumenge vinent, II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.) [Gn 15,5-12.17-18 / Sl 26 / Fl 3,17-4,1 (o bé: 3,20-4,1) / Lc 9,28b-36]. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Òstia i doctor de l'Església, cardenal; sant Claudi, mr.; sant Dositheu, monjo; festa de la Misteriosa Llum de Manresa.

Diurnenge I de Quaresma

► Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 26,4-10)

Moisés digué al poble: «El sacerdot rebrà de les teves mans la cistella on portes les primícies dels fruits de la terra, i la deixarà davant l'altar del Senyor, el teu Déu. Després, a la presència del Senyor, el teu Déu, declararàs: «El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble, fort i nombros. Els egipcis ens maltractaren, ens oprimiren i ens imposaren una feina dura. Llavors vam cridar al Senyor, Déu dels nostres pares, i ell escoltà el nostre clam i tingué en compte la nostra opressió i el nostre treball forçat. El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós, enmig de senyals, de prodigis i d'un gran pànic, ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel. Per això he portat aquestes primícies dels fruits de la terra que vós, Senyor, m'heu donat.» Després deixa aquells fruits davant el Senyor, el teu Déu, i adora'l.»

► Salm responsorial (90)

R. *Estigues vora meu en els perills, Senyor.*

Tu que vius a recer de l'Altíssim / i passes la nit a l'ombra del Totpoderós, digues al Senyor: / «Sou la muralla on m'emparo, el meu Déu, en qui confio.» R.

No et passarà res de mal, / ni s'acostarà a casa teva cap desgràcia, / perquè ha donat ordre als seus àngels / de guardar-te en els camins. R.

Et duran a les palmes de les mans / perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres, / trepitjaràs lleopards i escurçons, / passaràs sobre lleons i serpents. R.

Ja que ell s'ha fet tan meu, / jo el salvaré, el protegiré perquè coneix el meu nom. / Sempre que m'invocui, l'escoltaré, / estaré vora d'ell en els perills, / el salvaré, i tothom l'estimarà. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 10,8-13)

Què diu l'Esclatua, germans? «Tens la paraula molt a prop teu; la tens als llavis i al cor.» Aquesta «paraula» és la fe que proclamem: si amb els «llavis» reconeixes que Jesús és el Senyor i creus de «cor» que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat, perquè la fe que ens fa justos la portem al cor, i la professió de fe que ens duu a la salvació la tenim als llavis. Diu l'Esclatua: «Cap dels qui creuen en ell no serà defraudat.» Aquí no hi ha cap diferència entre jueus i no jueus: uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix tots els qui l'invocuen, perquè «tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat.»

► Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 4,1-13)

En aquell temps, Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable. Durant aquells dies no menjava res i a la fi quedà extenuat de fam. El diable li digué: «Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa.» Jesús li va respondre: «Diu l'Esclatua que l'home no viu només de pa.» Després el diable se l'endugué amunt, li ensenyà en un instant tots els reialmes de la terra i li digué: «Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; tot m'ha estat confiat a mi, i ho dono a qui jo vull; adora'm i tot serà teu.» Jesús li respongué: «L'Esclatua diu: «Adora el Senyor, el teu Déu, dóna culte a ell tot sol.»» Després el conduí a Jerusalem, el deixà dalt la cornisa del temple i li digué: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí; l'Esclatua diu que «ha donat ordre als seus àngels de guardar-te» i que «et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres.»» Jesús li respongué: «Diu l'Esclatua: «No temptis el Senyor, el teu Déu.»» Esgotades les diverses temptacions, el diable s'allunyà d'ell, esperant que arribés l'oportunitat.

► Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 26,4-10)

Moisés habló al pueblo diciendo: el sacerdote recibirá la cesta de tus manos y la pondrá delante del altar del Señor, tu Dios. Tomarás de nuevo la palabra y dirás ante el Señor, tu Dios: Mi padre era un arameo errante, que bajó a Egipto. Allí se quedó con unas pocas personas más; pero pronto se convirtió en una nación grande, fuerte y numerosa. Los egipcios nos maltrataron, nos oprimieron y nos impusieron una cruel esclavitud. Pero nosotros clamamos al Señor, Dios de nuestros padres, que escuchó nuestra plegaria, volvió su rostro hacia nuestra miseria, nuestros trabajos y nuestra opresión, nos sacó de Egipto con mano poderosa y brazo fuerte en medio de gran terror, prodigios y portentos, nos trajo hasta aquí y nos dio esta tierra que mana leche y miel. Y ahora aquí traigo las primicias de los frutos de la tierra que el Señor me ha dado. Las dejarás delante del altar del Señor, tu Dios, y te postrarás en su presencia.

► Salmo responsorial (90)

R. *Acompañame, Señor, en la tribulación.*

Tú que vives bajo la protección del Dios altísimo / y moras a la sombra del Dios omnipotente, / di al Señor: «Eres mi fortaleza y mi refugio, / eres mi Dios, en quien confío.» R.

A ti no te alcanzará la desgracia / ni la plaga llegará a tu tienda, / pues él ordenó a sus santos ángeles / que te guardaran en todos tus caminos; / te llevarán en sus brazos / para que tu pie no tropiece en piedra alguna; / andarás sobre el león y la serpiente, / pisarás al tigre y al dragón. R.

Porque él se ha unido a mí, yo lo liberaré; / lo protegeré, pues conoce mi nombre; / si me llama, yo le responderé, / estaré con él en la desgracia, / lo libraré y lo llenaré de honores. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 10,8-13)

Hermanos, la Escritura dice: La palabra está cerca de ti, en tu boca, en tu corazón, esto es, la palabra de la fe que proclamamos. Porque si confiesas con tu boca que Jesús es el Señor y crees en tu corazón que Dios lo resucitó de entre los muertos, te salvarás. Con el corazón se cree para la justicia, y con la boca se confiesa la fe para la salvación. Pues dice la Escritura: Todo el que cree en él, no será defraudado. No hay distinción entre el judío y el griego, porque Jesús es el mismo Señor de todos, rico para todos los que lo invocan. Por tanto, todo el que invoque el nombre del Señor se salvará.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 4,1-13)

En aquel tiempo Jesús, lleno de Espíritu Santo, regresó del Jordán. El Espíritu Santo lo llevó al desierto, donde durante cuarenta días fue tentado por el diablo. Durante esos días no comió nada, y al final tuvo hambre. Entonces el diablo le dijo: «Si eres hijo de Dios, di que estas piedras se conviertan en pan». Jesús le respondió: «Está escrito: No sólo de pan vive el hombre». Luego el diablo lo llevó a un lugar alto, le mostró todos los reinos del mundo en un instante y le dijo: «Te daré todo este imperio y el esplendor de estos reinos, porque son míos y se los doy a quien quiero. Si te pones de rodillas y me adoras, todo será tuyo». Jesús respondió: «Está escrito: Al Señor tu Dios adorarás y a él sólo servirás». Entonces lo llevó a Jerusalén, lo subió al alero del templo y le dijo: «Si eres hijo de Dios, tírate de aquí abajo; porque está escrito: Ordenará a sus ángeles que cuiden de ti, que te lleven en las manos para que no tropieces tu pie con ninguna piedra». Jesús le respondió: «También está escrito: No tentarás al Señor tu Dios». Y acabada toda tentación, el diablo se alejó de él hasta el tiempo oportuno.

COMENTARI

Amb la prova Déu us donarà el mitjà de sortir-ne

El llibre del Dt, que és com el testament de Moisés, destaca per la madura reflexió teològica sobre la història d'Israel.

L'ofrena al Senyor de *les primícies dels fruits de la terra* és un ritual d'agraïment al Senyor que els ha donat la *terra que regalima llet i mel* (Ex 3,8.17) i que ara gaudeixen.

En l'anomenat «Credo primitiu» (Dt 26,5-9) Israel proclama la seva fe a la llum de les intervencions salvadores de Déu en la seva història. *El meu pare —Jacob— era un arameu errant que baixà a Egipte. Els egipcis ens oprimiren. Vam cridar al Déu dels nostres pares i Ell ens va fer sortir d'Egipte.*

Pau —israelita de la tribu de Benjamí (Rm 11, 1)— es pregunta per què la majoria d'Israel ha quedat fora de la Promesa tot i *tenir la paraula molt a prop*. Notant que *Israel no ha arribat on la Llei conduïa* (Rm 10,31) com a *guia vers Crist* (Ga 4,24), ara l'Apòstol exposa la via única de salvació per a jueus i no-jueus: *Si reconeixes «amb els llavis» que Jesús és el Senyor i «de cor» creus que Déu l'ha resuscitat, seràs salvat.*

Amb el «*seràs salvat*» som al cor de la teologia paulina:

- Crist és l'únic que vol i pot salvar-nos;
- la fe és connexió vital amb Crist Salvador;
- les obres d'amor certifiquen la bona connexió.

Ser ple de l'Esperit i ser temptat pel diable no són fets incompatibles. A Jesús durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert on era temptat pel diable.

L'Esperit i l'Esclatua no ens fan exemptes del ser temptats però sí ens permeten sortir-ne vencedors en la prova. Com? *Déu és fidel i no permetrà que sigues temptat per damunt del que podeu. Junta-ment amb la prova us donarà el mitjà de sortir-ne* (1Co 10,13).

Les tres temptacions mostren visions errònies sobre la missió i estil del Fill de Déu; i les tres respostes de Jesús el descriuen com a Fill Unigènit obedient al Pare.

Hi ha un triple missatge de Jesús en les seves respostes:

- *l'home no viu «només» de pa*: a més del pa material, cal el pa de la cultura i sobretot el pa de Déu.
- *Adora el Senyor; dóna culte a Ell tot sol*: perquè només Ell ens salva estimant-nos fins a l'extrem.
- *No temptis el Senyor, el teu Déu*: la confiança en Déu no ens pot fer oblidar la responsabilitat humana en el bon ús dels talents que Ell ens dóna.

Mn. José Luis Arín